

**Duminica a
IV-a din
Postul Mare**

**Ciclul B
Lectio divina**

www.itrc.ro

Postat de Pr. dr. Stefan Lupu

PREGĂTIRE SPIRITUALĂ

Vino, Duhule Sfânt, și deschide-mi urechea pentru a asculta Cuvântul.

Vino, Duhule Sfânt, și impulsionează-mă să trăiesc Cuvântul.

Vino, Duhule Sfânt, în acest drum de pregătire pentru Paște pentru ca împreună cu alții să pot crede și anunța Vestea Bună. Amin.

TEXTUL BIBLIC: Ioan 3,14-21

**În acel timp, Isus i-a spus lui Nicodim:
„După cum Moise a înălțat șarpele în
pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul
Omului,¹⁵ pentru ca oricine crede în el
să aibă viața veșnică.¹⁶ Într-adevăr,
atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,
încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca
oricine crede în el să nu piară,**

ci să aibă viața veșnică. ¹⁷ Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el. ¹⁸ Cine crede în el nu este judecat, însă cine nu crede a fost deja judecat pentru că nu a crezut în numele Fiului unic al lui Dumnezeu. ¹⁹ Aceasta este judecata: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina,

pentru că faptele lor erau rele. ²⁰ Căci oricine face fapte rele urăște lumina și nu vine la lumină ca să nu-i fie descoperite faptele. ²¹ Însă oricine face adevărul vine la lumină, ca să se vadă că faptele sale sunt făcute în Dumnezeu”.

1. LECTURA: Ce spune textul?

Câteva întrebări pentru a te ajuta la o lectură atentă...

Ce relație vedem între ceea ce a făcut Moise cu șarpele (cf. Num 21,4-9) și moartea lui Isus?

În ce s-a manifestat marea iubire a lui Dumnezeu față de lume?

Cine ne va judeca, Isus sau propriile noastre fapte?

Pentru ce aceia care fac răul resping lumina în schimb cei buni se apropie de ea?

Câteva piste pentru a înțelege textul

Pr. Damian Nannini

**Acest text este continuarea dialogului
lui Isus cu Nicodim despre tema noii
nașteri prin Duhul Sfânt (In 3,1-12).**

**Aici ne întâlnim
mai degrabă cu
un monolog al
lui Isus despre
tema misterului
răscumpărător
și despre
judecata
oamenilor.**

Începutul acestui text are ca fundal relatarea din Num 21,4-9. Acolo se relatează că poporul a murmurat împotriva lui Iahve și împotriva lui Moise; atunci Dumnezeu a pedepsit această răzvrătire trimițând „șerpi veninoși”. Când poporul se căiește și mărturisește păcatul său, Dumnezeu îi poruncește lui Moise: „Fă-ți un șarpe și pune-l pe un stâlp; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi” (Num 21,9).

**Observăm că este accentuată
ambiguitatea sau ambivalența șarpelui:**

**pe de o parte șerpii veninoși sunt o
exprimare a șarpelui original, care a
provocat păcatul omului și este simbol
al morții;**

**pe de altă parte, șarpele de aramă este
benefic pentru popor și este simbol al
voinței mântuitoare a lui Dumnezeu.**

Și asta se întâmplă celei de-a patra evanghelii unde ambiguitatea simbolului șarpelui folosește pentru a exprima dubla fațetă a misterului pascal:

una negativă, moartea;

cealaltă, pozitivă, învierea.

Moartea este asociată cu păcatul, cu triumful răului și al șarpelui originar.

Însă acestei negativități îi urmează pozitivitatea triumfului vieții prin înălțarea sau ridicarea pe cruce.

**Șarpele ridicat sus învinge răul
provocat de șerpii veninoși.**

**Isus, fiind ridicat pe cruce, învinge răul
provocat de șarpele de la începuturi,
adică păcatul lumii.**

**De aceea, evanghelia insistă că
mântuirea ne vine prin oferirea Fiului
și este lucrare a lui Dumnezeu care
„atât de mult a iubit lumea”.**

În fața acestei dăruiri iubitoare a
mântuirii veșnice din partea Tatălui
oamenii trebuie să opteze, s-o
primească sau s-o refuze, să creadă sau
să nu creadă în ea.

Și această opțiune este așa de
fundamentală încât decide, deja în
prezent, mântuirea sau condamnarea
omului.

**Și chiar în asta constă judicata,
deoarece în Evanghelia lui Ioan are loc
deja în prezent și provoacă separarea
dintre oameni în funcție de acceptarea
sau refuzarea lui Isus Cristos ca
revelator al Tatălui.**

În partea finală a textului de astăzi se caută aprofundarea misterului refuzării din partea oamenilor a lui Isus Cristos, a Adevărului.

Există o opțiune prealabilă, a inimii, pentru faptele răului și se preferă ca să rămână ascunse de întunericul și de minciuna care le învăluie. Lipsește curajul de a scoate răul din inima lor la lumină pentru a fi luminați, vindecați, mântuiți.

În fond, rămâne puterea misterioasă a libertății umane care poate să respingă până și iubirea Tatălui manifestată în oferirea Fiului.

TEXTUL BIBLIC: Ioan 3,14-21

**În acel timp, Isus i-a spus lui Nicodim:
„După cum Moise a înălțat șarpele în
pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul
Omului,¹⁵ pentru ca oricine crede în el
să aibă viața veșnică.¹⁶ Într-adevăr,
atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,
încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca
oricine crede în el să nu piară,**

ci să aibă viața veșnică. ¹⁷ Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el. ¹⁸ Cine crede în el nu este judecat, însă cine nu crede a fost deja judecat pentru că nu a crezut în numele Fiului unic al lui Dumnezeu. ¹⁹ Aceasta este judecata: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina,

pentru că faptele lor erau rele. ²⁰ Căci oricine face fapte rele urăște lumina și nu vine la lumină ca să nu-i fie descoperite faptele. ²¹ Însă oricine face adevărul vine la lumină, ca să se vadă că faptele sale sunt făcute în Dumnezeu”.

2. MEDITAȚIA: Ce-mi spune Domnul în text?

Evangelhia ne invită să privim lucrarea lui Dumnezeu, ceea ce Dumnezeu face pentru noi și în noi; pentru ce face asta și cum face asta.

Ne invită **să privim în sus de vreme ce mântuirea vine din afara noastră, vine numai de la Dumnezeu și de la iubirea sa: „Da, atât de mult a iubit Dumnezeu**

lumea...”. Și aici se redimensionează și lucrarea noastră: trebuie **să ne lăsăm luminați de această iubire** și să ne apropiem de ea; aceasta înseamnă **a înfăptui adevărul, a acționa în lumină**. Acestea sunt „faptele care au fost făcute în Dumnezeu” (In 3,21).

În fața acestui primat al lucrării lui Dumnezeu trebuie să învățăm să-l lăsăm pe El să acționeze. Privirea introspectivă din primele două săptămâni din Postul Mare trebuie să facă loc unei priviri spre Dumnezeu și spre Harul său. A ridica privirea spre El care a fost ridicat sus și de unde ne va veni mântuirea.

A ne îndrepta privirea spre Cristos răstignit și a aștepta Harul său. El poate să facă ceea ce noi nu putem, de aceea trebuie să lăsăm totul în mâinile sale.

Desigur, această abandonare în Dumnezeu nu este același lucru cu un dezinteres față de propria viață nici față de propriile obligații.

Privirea trebuie să fie atentă la Dumnezeu, însă **pentru a însoți lucrarea sa**, pentru a însoți acțiunea Harului **și a mulțumi**. Recunoștință, aducerea de mulțumire lui Dumnezeu, **Euharistia**, este și va fi răspunsul nostru cel mai bun.

În sfârșit, și nu este o temă minoră, rămâne în continuare refuzul misterios al oamenilor față de iubirea Tatălui manifestată în Cristos, refuzul față de mântuire. Poate să ne ajute descrierea pe care o face cardinalul Bergoglio despre inima coruptă, care se distinge de păcătos: „Păcatul se iartă, corupția nu poate fi iertată.

Simplu pentru că la baza întregii acțiuni corupte există o oboseală de transcendență: în fața lui Dumnezeu care nu încetează să ierte, **cel corupt** se prezintă ca suficient sănătos: **încetează să ceară iertare** [...]. Cel corupt **nu are speranță**. Cel păcătos așteaptă iertare... cel corupt, în schimb, nu, pentru că nu se simte în păcat: simte că a triumfat”.

**Astăzi este o duminică de bucurie
pentru că iubirea infinită a Tatălui ni s-
a manifestat în Cristos;** pentru că

**„milostivirea nu este numai o atitudine
pastorală ci însăși substanța**

Evangeliei lui Isus” (Papa Francisc).

**De aceea, a trăi în Noua Alianță
înseamnă a trăi în și din Har, din
iubirea milostivă și gratuită a Tatălui.**

**Credința noastră este CREDINȚĂ ÎN
IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI
ACCEPTAREA EI, și după aceea,
ÎNCREDERE ȘI MULȚUMIRE.**

**Să continuăm meditația noastră cu
aceste întrebări:**

Privesc păcatele mele după criteriile mele de judecată sau după milostivirea lui Dumnezeu?

Am simțit că Dumnezeu mă iubește atât de mult încât l-a dat pe Fiul său pentru mine?

Am experimentat vreodată cum Dumnezeu scoate binele din cele rele?

**Cred că faptele mele bune provin
numai din mine sau recunosc acțiunea
harului în mine?**

**Caut să mă ascund de lumina lui
Dumnezeu sau mă apropii de ea cu
simplitate?**

TEXTUL BIBLIC: Ioan 3,14-21

**În acel timp, Isus i-a spus lui Nicodim:
„După cum Moise a înălțat șarpele în
pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul
Omului,¹⁵ pentru ca oricine crede în el
să aibă viața veșnică.¹⁶ Într-adevăr,
atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,
încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca
oricine crede în el să nu piară,**

ci să aibă viața veșnică.¹⁷ Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el.¹⁸ Cine crede în el nu este judecat, însă cine nu crede a fost deja judecat pentru că nu a crezut în numele Fiului unic al lui Dumnezeu.¹⁹ Aceasta este judecata: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina,

pentru că faptele lor erau rele. ²⁰ Căci oricine face fapte rele urăște lumina și nu vine la lumină ca să nu-i fie descoperite faptele. ²¹ Însă oricine face adevărul vine la lumină, ca să se vadă că faptele sale sunt făcute în Dumnezeu”.

3. RUGĂCIUNEA: Ce-i răspund Domnului care îmi vorbește în text?

**Mulțumesc, Tată Preamilostiv pentru
că ni-l dai pe Fiul tău.**

**Depărtează de mine orice gând de
superioritate.**

**Fie ca în acest timp să-mi pot ridica
privirea și să-mi îndrept ochii spre El.**

**Fă ca să nu mă dezinteresez de viața
mea, nici de cea a fraților mei.**

**Vreau să însoțesc lucrarea Ta în mine
cu acțiuni concrete și sincere.**

Niciodată să nu încetez să iert.

**Și dacă aș face-o vreodată, să încep iar
și iar de la capăt.**

**Dăruiește-mi mereu speranța în duiosia
și milostivirea ta.**

Tatăl nostru...

4. CONTEMPLAȚIA: Cum îmi însușesc în viață învățăturile din text?

Toți:

„Isuse, fă să te pot privi pe cruce și să te ajut cu acțiunile mele pentru a continua lucrarea pe care ai început-o în mine”

5. ACȚIUNEA: La ce mă angajez pentru a concretiza schimbarea?

Să particip mai des la Celebrarea Sfintei Euharistii în comunitate, aducând mulțumire pentru milostivirea Domnului față de mine.

**„Spunând «în așa manieră a iubit
Dumnezeu lumea», a indicat
imensitatea iubirii sale.**

**Ceea ce adaugă în continuare
demonstrează calitatea iubirii sale;
pentru că nu ne-a dat nici un slujitor,
nici un înger (...) ci pe propriul său
Fiu”**

Sfântul Ioan Gură de Aur

Jezu ufam Tobie...

